

روستای ایبانه در راه کاشان به نطنز در دامنه کوه کرکس، یادگاری زنده از روزگار کهن ایران باستان است. دیوار خانه‌ها که خسته‌تپایش از خاک سرخ مسی رنگ ساخته شده، زیبا و چشم‌نواز است. ایبانه‌ایها از زمان ساسانیان تاکنون با عشقی که به سنت معماری سرزمین نیاکان خود داشته‌اند، در هر تعمیر و بازسازی، سبک بناهای روستا را حفظ کرده‌اند. ساختمان معمول خانه‌های ایبانه عبارت‌اند از: ایوانی بلند که در ضلع شمالی بنا قرار دارد، درها و پنجره‌های مشبک چوبی، دیوارهایی از گل سرخ و ...، اقامتگاه زمستانی و در دو طبقه بالای آن، اقامتگاه تابستانی اهل خانه.

هرچند که مسجد جامع ایبانه نمای چندان جالب توجه و جذابی ندارد، اما برخی از ارزشمندترین آثار هنری بناهای مذهبی ایران در این مسجد قرار دارد. در منبت کاری شده و زیبای مسجد، با الگوهای گل و گیاه و خطاطیهای زیبا تزئین و تذهیب شده است.

این در به سال ۱۳۱۱ ه.ق توسط استاد **صفرعلی بیگدلی** ساخته شده و جای گزین در چوبی شکسته و کهنه بنا شده است. مسجد جامع ایبانه دو شبستان دارد. یکی از آنها که در زیر زمین قرار دارد، بسیار قدیمی است. محراب چوبی کنده‌کاری شده آن اثری هنری متعلق به قرن پنجم ه.ق است که حکایت از بنای این شبستان در عهد سلجوقی دارد.

